

Arnhem, 7 juli 2024

Lieve Mark,

De pruimen blozen van bleekgroen naar plukrijp;
wanneer wij straks op vakantie zijn, lossen de takken hun *reines Victoria*,
beurzen de vruchten tot een boomspiegel van pruimenjam
die niet veel later bedekt raakt met een tapijt van wespen.

Zomer.

Heb je vakantieplannen, Mark? Je begint pas in oktober aan je nieuwe baan,
maar ik kan me niet voorstellen dat je een heel trimester in de leegte dwaalt.

Stel je voor dat je jezelf daar tegen komt.

Vrolijk lachend gaf je de sleutel van het Torentje aan je opvolger,
die er nog altijd bijstaat alsof hij niet helemaal gelooft wat hem overkomt.

Je schoof nog één keer je verantwoordelijkheden af en vertrok.

‘Vertrouwen komt te voet en gaat te paard’,
een citaat van, naar het schijnt, je grote voorbeeld Thorbecke.

Jij kwam destijds per auto met chauffeur naar het Torentje
maar vertrok nu, zonder trapondersteuning, op de fiets.

Daar zit vast een betekenis achter maar ik kan hem niet vinden.

Je demarreerde uit het zicht van de camera's, waande je misschien in de Tour de France
die deze zondag bij Troyes aankomt, dat je uitspreekt als het Franse ‘drie’, maar
wat je bijna schrijft als het mythische Troje, de stad die vernietigd werd
toen een listige colonne zich als betrouwbare verrassing had vermomd.

Daar zit ook vast een betekenis achter.

Je opvolger sprak ons met een grote grijns toe, hij vond het leuk, zei hij,
verheugde zich met plezier mooie dingen voor Nederland te gaan doen.

In het eerste optreden van het kleuterkabinet
leek de beste man steeds meer op een sokpop,
wanhopig op zoek naar een arm, naar vingers die zijn mond zouden plooiën.

Maar de poppenspeler die beloofd had zijn hand erin te schuiven
stond met tomaten te smijten.

Ondertussen, vermoed ik, sta jij op de trappers Mark,
blijf je de man met de hamer moeiteloos voor.

Nou. Tot in de pruimentijd dan maar.